

Μια πολύ ενδαφέρουσα εκδήλωση με θέμα **“Με ένα νεολαιίστικο ρεύμα σύγκρουσης και ανατροπής. Δίνουμε ξανά περιεχόμενο στις λέξεις: δουλειά – αξιοπρέπεια – αλληλεγγύη – αγώνας – ανατροπή”**, πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια της 3ης μέρας του Φεστιβάλ των Αναιρέσεων. Νέοι και νέες που απασχολούνται σε διάφορους κλάδους όπως του Επισιτισμού–Τουρισμού-Ξενοδοχείων,τις τηλεπικοινωνίες, το χώρο της υγείας κ.ά. μετέφεραν τις μέχρι τώρα εμπειρίες τους στους χώρους εργασίας.

Οι περιγραφές σχημάτιζαν την γνωστή εικόνα του εργασιακού Μεσαίωνα που επικρατεί στη χώρα με την ανασφάλιστη εργασία να οργιάζει,τα χαμηλά μεροκάματα πείνα,την εργοδοτική ασυδοσία ,τις απλήρωτες υπερωρίες να είναι παντού καθεστώς. Την εντατικοποίηση που αναγκάζει τους εργαζόμενο να δουλεύουν 12 και16 ώρες ακατάπαυστα ξεπερνώντας τα όρια ανθρώπινης αντοχής κάνοντας τον επιρρεπή στο λάθος ,που μπορεί να έχει κάποιες φορές ολέθρια αποτελέσματα όπως στη περίπτωση των ΕΛΠΕ.

Κοινή διαπίστωση των ομιλητών υπήρξε η παντελής αδιαφορία από μέρος της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας για όλα τα ζητήματα, όπως και η ατολμία και η έλλειψη ενωτικής – δυναμικής δράσης από τις δυνάμεις του αγωνιστικού ρεφορμισμού. Αναδείχθηκαν όμως και τα αποτελέσματα των αγώνων απέναντι στις εργοδοτικές αυθαιρεσίες με πρωτοβουλία των επιχειρησιακών σωματείων όπως στη **vodafone** και των ταξικών εργατικών σχημάτων **Attack** και **Λάντζα** που πέτυχαν σημαντικές νίκες απέναντι στις αυθαιρεσίες της εργοδοσίας το προηγούμενο διάστημα

Η συζήτηση προχώρησε και στα ζητήματα της ελαστικής εργασίας που αποτελεί το πλέον επιτυχημένο εργαλείο των αφεντικών για να μειώσουν το εργατικό κόστος και να επιβάλουν εργασιακές συνθήκες χωρίς δικαιώματα για τους εργαζόμενους που υποχρεώνονται να υπογράφουν συμβάσεις εργασίας ακόμα και μερικών εβδομάδων . Αναφορές έγιναν και στις πρόσφατες κινητοποιήσεις της Attack στο Υπ. Εργασίας για τους απλήρωτους voucheráδες αλλά και μια ευρύτερη ανάλυση για αυτή τη σύγχρονη μορφή “εργασίας” που έρχεται να προστεθεί στην εργαλειοθήκη εκμετάλλευσης με το πρόσχημα της δήθεν ανάσχεσης της ανεργίας . Το συμπέρασμα όλης της συζήτησης φυσικά δεν ήταν άλλο από την γενικότερη ανάγκη οργάνωσης στους χώρους εργασίας και μαζικοποίησης του εργατικού κινήματος πέρα από τις συνηθισμένες γραμμές με ανοικτό κάλεσμα αντίστασης και αγωνιστικής

πρωτοβουλίας ενάντια στην εκμετάλλευση, την ανεργία και την επισφάλεια.

Μ.Κ